

## [Krag.]

kræves af Kommunerne til Aldersrente, at København ved Gennemførelsen af den fulde Grundskyld vil faa en Gevinst paa 11½ Mill. Kr., Købstæderne en Gevinst paa 12 Mill. Kr., medens Sognekommuner og Amtskommuner vil faa et Tab paa henholdsvis 8,5 og 3,5 Mill. Kr.

Endemaålet skulde jo være andre Skatters Bortfald, først og fremmest naturligtvis de personlige Skatter, og disse var i det Aar, vi den Gang havde at sammenligne med, 1925—26, for København, Frederiksberg, Købstæderne og Sognekommunerne henholdsvis 62,5 Mill. Kr., 10,3 Mill. Kr., 63,3 Mill. Kr. og 54,4 Mill. Kr. og med de bortfaldende Ejendomsskatters Beløb, som jeg allerede har nævnt, vilde det altsaa betyde, at der i disse Kommuner i den Rækkefølge, hvori jeg har nævnt dem, skulde bortfalde Skatter til Beløb af 75,7 Mill. Kr., 13,3 Mill. Kr., 69,0 Mill. Kr., 98,7 Mill. Kr. og 34,2 Mill. Kr.; det vil sige en samlet Skatteafgang i Kommunerne paa ca. 291 Mill. Kr. Og til Dækning af dette Indkomsttab vilde Kommunerne have de ca. 102 Mill. Kr., som deres Andel i den fulde Grundskyld vilde udgøre. Hvordan man paa Baggrund af dette kan stille i Udsigt en fremtidig Lettelse, ja, ligefrem Bortfald af Indkomstskatten til Stat og Kommune — ja, det er nu som den Gang en fuldkommen Gaade, at man drister sig til det.

Jeg fremfører disse Bemærkninger om det Forslag, som jeg altsaa troede var forladt, fordi Endemaålet for de to Forslag jo er ganske det samme, og fordi hele den almindelige Undersøgelse af Skattevirkningerne, som anstilledes i Tilknytning til Forslaget af 1928, lige saa vel har Gyldighed overfor det her foreliggende Forslag. Gennem dette søger man jo ogsaa den fulde Grundskyld indført, og Virkningen vil, som sagt, blive ganske tilsvarende for Kommunernes som for Statens Økonomi.

Man tør altsaa ikke nu driste sig til at gaa frem i det Tempo, man foreslog i i 1928, men man drister sig dog til at kræve denne Skattereform indført, inden man har den fjerneste Viden om, hvorvidt man kan faa Kræfter til at omskabe Samfundet, saaledes som fornødent er, hvis dette nye Samfund skal have den fornødne økonomiske Basis gennem den fulde Grundskyld og den *alene*. Man drister sig til dette, uanset at der i mange Tilfælde ikke er Mulighed for at fjerne de Administrationsomraader, der skal fjernes. Lad mig f. Eks. nævne Statsbanerne. Det kan være godt nok, at man foreslaar dem bortforpagtet,

men man savner bare Forpagteren! Eller man foreslaar det kongelige Teater solgt, man savner bare Køberen! Og det er meget godt, at man siger, at i det nye Samfund skal Lønbudgetterne være minimale sammenlignet med de nuværende, naar det faktiske er, at Tjenestemændene har man, at Pensionsbyrden vil følge med deres Afsked, og at Reduktionen af de mange forskellige Forvaltningsomraader, Stat og Kommuner har paataget sig, men som skal overgaa til private Kredse, vil betyde, at disse Kredse ved Overtagelsen af de forskellige Omraader faar Udgifter til deres Administration, som efter min Overbevisning langt vil overstige, hvad Stat og Kommune nu maa udgive til Forvaltning af disse Foranstaltninger.

Lovforslagets Hovedbestemmelser findes, som det er nævnt, i Afsnit 2 og Afsnit 3. Det morede mig virkelig forleden Dag at høre det ærede Medlem Hr. Dam sige, at Lovgivningen burde være „aabenbar“ — idet han citerede Indledningen til Jyske Lov af 1242 —, thi er der noget Lovforslag som saa sandelig ikke er „aabenbart“, det vil sige tydeligt, er det det her foreliggende. Jeg tror at turde sige til Ordføreren for Forslagsstillerne, at man med fuld Tryghed kan udsætte en Præmie for den, der ved Gennemlæsning af §§ 12 og 13 overhovedet kan raade Meningen dermed. Der er et saadant Sammenrod af Grundværdi, Grundrente og Grundskyld, saa at hvad der er hvad, og hvem der er hvem, er der slet ingen, der er i Stand til at finde ud af. Men jeg har ladet mig fortælle, at Meningen er den, at den nuværende Grundskyld til Stat og Kommune skal afvikles i Løbet af 25 Aar med  $\frac{1}{25}$  aarlig, og af den derved opstaaede Værdistigning, altsaa den kapitaliserede Skattelettelse, skal der betales fuld Grundskyld, 5 pCt., saaledes at Staten skal have de  $\frac{3}{5}$  og Kommunerne  $\frac{2}{5}$ , at endelig af den tilovers blevne Grundværdi, altsaa minus den kapitaliserede og ophævede hittidige Grundrente, skal der svares en Grundskyld efter stigende Skala op til 5 pCt. i Løbet af 25 Aar. Jeg har hørt, det skal være Meningen, og jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlem Hr. Hans Hansen i Gaar saaledes, at det er Meningen — men læse den ud af Lovforslagets Bestemmelser i §§ 12 og 13, kan man sandelig ikke. Det siges i § 13:

„Grundrenten af den i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme og af den i Henhold til Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter ansatte Grundværdi“